

D&B obține încă o soluție de referință într-un litigiu fiscal: recunoașterea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a îndreptățirii contribuabilului de a datora o suma mai mică decât cea inclusă în declarația de impozit pe profit

Una dintre echipele de avocați specializați în litigii fiscale din cadrul D&B David și Baias, societatea de avocatură corespondentă PwC în România, a reprezentat cu succes, în fața instanțelor judecătorești naționale, unul dintre cele mai mari grupuri multinaționale din domeniul bunurilor de larg consum.

Prin soluția recent pronunțată, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis acțiunea formulată de contribuabil, obligând autoritățile fiscale să stabilească pe minus suma de 1,45 milioane lei, reprezentând impozit pe profit declarat de societate și chiar achitat, fără a fi, însă, datorat. Astfel, la momentul declarației aferente impozitului pe profit contribuabilul a preferat să adopte o soluție prudentă, tratând ca nedeductibile anumite cheltuieli, chiar dacă existau documente justificative în privința lor.

Deși, ulterior, în cursul inspecției fiscale, contribuabilul a reușit să mai obțină de la partenerii săi contractuali documente justificative suplimentare aferente operațiunilor derulate, inspectorii fiscali au refuzat să mai analizeze deductibilitatea cheltuielilor aferente acestora, invocând că acestea au fost considerate ca nedeductibile fiscal de către însuși contribuabilul în cauză. Ulterior, în contenciosul fiscal, pe baza expertizei, dar și a celorlalte probe administrate de către avocații D&B David și Baias, în strânsă colaborare cu consultanții fiscali din cadrul PwC România, s-a confirmat deductibilitatea acestor cheltuieli la calculul impozitului pe profit, care a stat apoi la baza deciziei instanței supreme pronunțate în cauză.

Echipa de avocați ai D&B David și Baias a fost formată din **Dan Dascalu**, Partener Coordonator, **Ana Maria Iordache**, Partener, și **Amanda Dancescu**, Avocat colaborator.

”Soluția instanței supreme este una de referință întrucât confirmă că în materie fiscală este total nerelevantă poziția exprimată de contribuabili față de impozit prin declarațiile fiscale. Pentru că o sumă să fie datorată cu titlu de impozit, relevante sunt, deci, în esență, doar situația de fapt stabilită pe calea probelor administrate în cauză și dispozițiile legale aplicabile acesteia. Organul fiscal este chemat să aplice legea fiscală acestei situații de fapt, determinate pe baza probelor, iar în privința caracterului datorat al impozitului sunt total irelevante orice aspecte de ordin subiectiv. Auzim adesea în practica din partea ANAF, iar uneori, din păcate, și a instanțelor de judecată ori a organelor judiciare că varii manifestări de voință din partea contribuabilului cu privire la interpretarea și aplicare legii într-un sens care ar fi favorabil ANAF ar trebui să fie determinante, inclusiv, în litigiul fiscal în privința soluției de impozitare, reprezentând o recunoaștere a contribuabilului cu privire la tratamentul fiscal aplicabil. Uneori e vorba despre declarațiile fiscale, alteori despre corespondența cu ANAF sau cu alte persoane, precum consultanții ori avocații, ori chiar prin luări de poziție exprimate public. În realitate, însă, așa cum rezultă din soluția pronunțată în această cauză rezultă că în dreptul fiscal este, deci, de neconceput o achiesare a contribuabilului la o aplicare a legii în orice alt fel decât cel care corespunde în legea fiscală situației de fapt care

rezulta din probele administrate”, a declarat **Dan Dascalu**, *Partenerul Coordonator al practicii de litigii a D&B David și Baias*.

”Așa cum atunci când contribuabilul aplica legea fiscală greșit, stabilind prin declarațiile sale o sumă mai mică decât cea datorată, ANAF este abilitată de lege să stabilească în mod corespunzător impozitul datorat, determinând diferențe suplimentare în plus în sarcina contribuabilului, la fel și când acesta stabilește o sumă mai mare decât cea pe care ar datora-o, organul fiscal trebuie să procedeze exact invers, stabilind diferențe suplimentare în minus în ceea ce îl privește. S-a creat pe această cale premisa apariției unui titlu de creanță în favoarea contribuabilului care să facă posibilă restituirea către acesta a sumei achitate în plus față de impozitului pe profit datorat în realitate, urmata de achitarea sa efectivă ori de compensarea cu eventualele datorii fiscale ale contribuabilului către ANAF”, a adăugat **Ana-Maria Iordache**, *Avocat Partener în practica de litigii fiscale a D&B David și Baias*.

”Iată că, din nou, Înalta Curte se dovedește a fi garantul suprem al îndeplinirii actului de justiție, de data aceasta recunoscând caracterul deductibil al acestor cheltuieli și dispunând diminuarea bazei de impozitare, prin mecanismul juridic al stabilirii pe minus de obligații fiscale suplimentare. D&B David și Baias este recunoscută pe piața avocaturii pentru practica solidă și inovatoare în materie de litigii fiscale, iar aceasta este încă o speță în care, alături de consultanții PwC România, am reprezentat cu succes o companie multinațională într-un litigiu complex în relația cu autoritățile fiscale”, a concluzionat **Dan Dascalu**.